

Sandpapir

FABRIK

MERKE

DIAMANT

1

FLINT

MALERVARER

LINOLJE — ZINKHVIDT
TITANHVIDT — LAKKER
PRIMA SVENSK TJÆRE
KOBBERSTOFF, BLAKKFERNIS

Billigst hos

E. LUNDS MASKINFORRETNING A.s

ETABL. 1879 — C. SUNDTSGATE 26 — TELEGRAFADR.: „EILERT“ — TELEFONER 0587 - 2429 - 0075

Vore mesterpensler er de bedste.

EMALIN EMALIELAK
og KRYSTAL GULVLAK

er ogsaa av de ting malerne setter pris paa.

CHRIST. ENGEBRETSSEN & SØN

Pilestrædet 27 - Alfheim - Oslo

P. A. HOFSETH'S FARVEHANDEL A.s

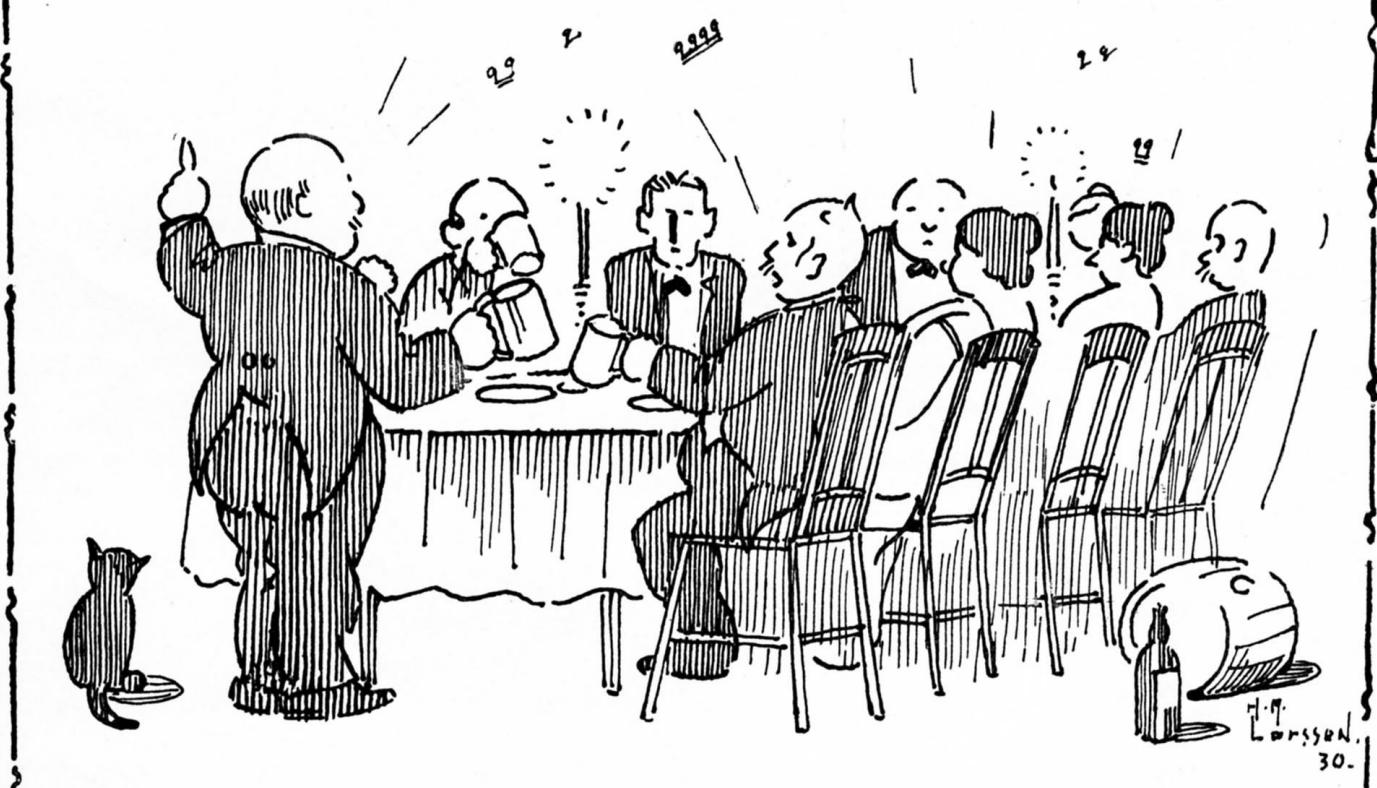
anbefaler sig for levering av

**MALERVARER — TAPETER
VASKE- OG TOILETARTIKLER**

HOFSETH-HJØRNET

TELEFON 0510

VELKOMMEN!

Så vi hever høit pokalen!

Mel: „Når våren ånder på li og fjell“.

*Her får du tørt og her får du vått,
her får du alt du kan begjære —
og uts på kvelden en danseslått,
min venn, hvad ønsker du så mere?
Du kan stundom være sur og tverr,
men allting slike er kontrabande her,
vær glad og sjung,
og føl dig ung,
du blir så tidsnok stol og gammel.*

*Til dig som både er skral og tynn,
vi sier: »Spis, om så du sprekker!«
for jamen vilde det være synd
om du gikk herfra like smekker!
Nei, bleksott, galdesott og sådant mer
det kan jo slettes ikke trives her —
er du — min venn —
kun skinn og ben,
så er her nok å fylle mellem.*

*Til dig som kanskje er tykk som så
vi sier høilydt: »Velbekomme!«
For hvert et kilo du legger på,
humøret stiger, sier somme!
Ja, hvem du er, så gjør du bare rett
når slik du sanker stadig mere fett,
det kan bli bra
slik lager ha
å tære på i tider trange!*

*Og hver en slank eller korpuslent
og alle andre skabeloner
får her en velkomstsang just på prent,
og hilses med musikkens toner.
En malerfest kan aldri blive tørr,
havd ønsker du så mer vi etter spør.*

*Velkommen vær
til festen her —
::: og så vi hever høit pokalen! :::*

A. A.

Utgitt av Bergens Malermesterforenings festkomité.

Redaktør: Halfdan Hansen.

Godt nyttår ønskes våre lesere landet rundt!

Bergensmalernes „Sandpapir“

utkommer idag i 15. årgang — alltid som »Nr. 1«.

Festskriften er vår sikre deltager ved den årlige familiefest og påminner oss om at det er ikke bare maten vi lever av.

Foruten å påta sig de vesentlige omkostninger ved familiefesten, gir »Sandpapir« et utsyn over tanker, begivenheter og andre minner fra det forløpne år som vi kan leve på i årene fremover.

Ingensinne kan det være mer påkrevet enn i disse for malerne vanskelige år å glemme den nerveslitende kalkulasjon og konkurransen for en kort stund, la livsgleden få utfolde seg i festlig samvær og gi oss frihetsfølelsen for en natt når alt synes å være på det mørkeste. —

»Sandpapir«s oppgave blir derfor vesentlig å bidra til en glad stund og til erindring om glade minner.

Men vår oppgave stanser ikke ved dette.

Vi vil også kaste et blikk på samfundet og dets forhold til arbeidslivet, hvor håndverkerstanden inntar en betydningsfull plass. En faglig og sosialt oplyst hånd-

verkerstand blir kulturskapende for brede lag av vårt folk og blir ikke uten betydning for en sund samfunnsutvikling.

»Sandpapir«s spalter står åpen for uttalelser om tankestrømninger som er oppe i tiden, og som kan ha innflydelse på håndverkets arbeidsforhold, men vi krever saklighet fri for partipolitiske skylapper.

Med dette for øie ønsker vi at alle gode makter og håndverkere vil bidra til at »Sandpapir Nr. 1« kan vokse i betydning, at også vi kan kaste litt lys på veien frem til et samfund hvor arbeidsgleden kommer i høisetet og hvor produsenten kan høste arbeidets utbytte, dette utbytte som nu forsvinner på dunkle stier.

Gjennem 15 år har »Sandpapir Nr. 1« arbeidet sig op til en sikker posisjon, og vi vil idag takke alle dem som bærer bladets økonomi ved sine annonser eller sender sin hilsen ut over landet i våre spalter.

»Kjøp norske kvalitetsvarer« er et ord som har god klang i vår tid, og vi anmoder våre kolleger å minnes dette i dagens virke.

Fremtidsutsikter.

Siste generalforsamling var fredelig og rolig fra først til sist. Ingen spennende situasjoner, ingen mannevning til offentlig forlystelse.

Hverken Kronstad eller Løtveldt hadde noget de skulle ha sagt. — Den eneste som kunde ha noget å si var Trygve, men han kunde ikke si noe for han var ikke tilstede.

Han har jo også fått et annet syn på foreningens overfladiske og resultatløse virke i den senere tid, særlig etter at Brochmannen, som vet mer enn aile andre tilsammen, begynte sitt angrep på mentaliteten.

Men vi savnet dig Trygve, fordi dine innlegg i ordskiftet alltid er friske i form og farve, fordi du har dine meningers mot og aldri tar ordet i utide.

Styret vil derfor om kort tid innkalte til ekstraordinær generalforsamling og vi håper da å kunne se deg blandt oss.

Styrealaget blev meget veldig, idet de fratredende styremedlemmer innstilte på gjenvælg.

Styret ble gjenvælt med akklamasjon, fordi ingen våget å fremsette andre forslag.

Generalforsamlingens klou var imidlertid vår gode kjøgemester Ingvald, som dengang ennu levet i ungdoms vår, han blev nemlig ikke 50 år før 10. ds. ved hvilken anledning han forvaltet kjøgemesterembedet ved hjemmets arne til vår store tilfredshet.

Serveringen på generalforsamlingen var som i de gode gamle dager med nattmat på toppen.

Ved avgang var alle i fin og pyntelig form til stor forundring for de gode ventende fruer. —

Allerede for mange år siden blev det beregnet at Håndverkernes nye bygg skulle stå ferdig til næste år, således at Malermestrenes landsmøte da kan henlegges til Engen. Der er også gode utsikter til at dette kan realiseres.

At selve huset ikke blir bygget er bare en fordel fordi det vilde ta vakk en stor del av utsikten for landsmøtet. Nettopp med henblikk på at utsikten skal bevares er der gravet to store huller i Håndverkernes tomt, det ene til møter og det annet til fest.

Begge utgravninger vil bli formet amfiteatralsk og omkranset av 49 korintiske søiler i funksjonsstil, idet man

således vil bevare den eldgamle tradisjon fra det jødiske jubelår (7 × 7) uten hensyn til Hitler.

For å støtte bergensk industri blev søilenes utførelse overdraget valseverket i Simonsviken uansett at prisen blev noget høiere.

På disse søiler blir anbragt byster av håndverkerbyggets mest fortjente menn, således at Bergen blir den første by som virkelig realiserer et håndverkernes panteon.

I terrenget mot nord og nordost, hvor solen aldri står op, og hvor tinghuset kan fremkalde dystre tanker, blev der allerede nu i desember plantet tett høireist granskog med enkelte åpne plasser, hvor furuens farvespill liver op i granskogens mørke. Mot andre himmelstrøk blir der glimrende utsikter.

Nede i Mårtmannshaven vil man ofte se Ole Bulls høireiste skikkelse, og forhåpentlig flytter han ikke såsnart til Maartmanns minnerike herskapsbolig, som blev flyttet bort fra byens steinørken og nu ligger idyllisk ved Tvedtevannets blide strand.

Og det tvangfrie utsyn over Engen vi lett bringe ømme hjertestrenger i bevegelse hos alle bergensere fra det forrige århundre med minner om den »søttende« hvor Bjørnson, John Lund og Chr. Michelsen var dagens menn, og hvor den centrale tanke hos slekt etter slekt var alt det som førte oss frem til 1905.

Selv Westergård vil ha glede av en sådan planlosning. Da kan han få all den høifjellsol han ønsker — over Thalias brede bryst som over Julie Mohrs ubestemmelig duftende rosenhaver.

Når Skillingsbanken av branntekniske hensyn har besluttet å senke sine safer i Rådhusplassen underjordiske vande, synes alt å være »gunstig« tilrettelagt for det håndverkernes panteon som nu reiser sig på Engen.

Dette vil gi almenheten respekt for håndverkernes høisinnede offervilje til byens forskjønnelse, og lettere bane vei for den middelstandsreisning for fred, fremskritt og fagkyndighet som Christian Gierloff slår til lyd for, enn et forretningskompleks hvor hver kvadratmeter utregnes i rentebærende kuponger.

Gnålerne.

Sandpapir nr. 2.

Oslokollegenes festskrift feiret i år sitt 25-årsjubileum og vi ønsker vårt broderorgan tillykke med begivenheten. —

Den sunde kappestrid mellom »Sandpapirene« har uten tvil vært av utviklende betydning for begge utgaver, og således håper vi det også blir i fremtiden.

Fra lim-kvelden.

Sunget under et nachspiel i høst, da Lim-mannen holdt foredrag om »Lim i malerfaget«.

Mel.: »A kjøre vatten, å kjøre ved.«

Å male, det er nok ikke spøk,
skjønt katt og møller kan jo »male«,
men tok de bare *ett penselsstrøk*
så blev det sikkerlig skandale.
Et »strøk« henover en katterygg
gir ikke maling til kjempebygg,
helst når man får
ny kost med hår,
da er det morosamt å male.

Det ekke greit for en maler nå
å vite, hvad han helst skal velge,
han plages, pines og mases på
av fabrikanter, som vil selge.
Det skrives, skrikes, det står på prent,
at hver ny farve, den er »patent«.

En malers svar:
tenk om den var,
da var det morosamt å male.

Et hersens utvalg av farveprakt
og oljer av alverdens merker,
som fordums malere kunde lagt
inn i de beste kunstnerverker;
nu prises disse for gulv og tak,
for vegg av mur i moderne smak,
men saken er
om hver især
syn's det er morosomt å male.

Men tyngdepunktet i disse rim
om håndverksmaling er nu dette:
hør maler, velg så den rette *lim*,
si nei til alle som er slette.

Slik lyder malerens første bud:
husk lim må være av prima hud,
ta til ditt verk
lim, som er sterkt,
da er det morosomt å male.

Og når vi nu foran valget står,
— det gjelder ikke politikken —
da pass kun på, at du lærlim får
ifra den norske limfabrikken.
Til samarbeid i den norske ånd
fabrikken rekker dig her sin hånd,

når limen er
Kongshavn av lær,
da er det morosomt å male.

L i m - m a n n e n .

Strilen og undervannsbåten.

»Haskil!! no må du vakna, fjoren ligg svartstill å speglblank, du må sta å prøva dei nya h'anglane já an h'Anders i h'Anglevika.«

Eg likka meg fram tå köie, å stakk naso mi ut gjøno vinnglase, h'å eg kjende då at dar va kóbme somargøl i være.

Eg tok vabrokjen på meg, å gjekk ne te stoen, å der låg båten mi so nytjøra å blank at eg kunde nesten spegra meg i ho, og da vakje fritt for da at eg va noko forfengjelig tå meg på den tia — eg knyta sløise onde hakjen å tenkde på hedne Kari. Då eg satt båten på sjøden, kasta ho bleme tå seg, å da ska no vere goe fiskjemerkje da. H'eg tok då vasein, snøra, dørgen h'å kleppen å rodde meg ut te Saltskone, å fekk meg nokre pale å blalyr.

Men då kom eg te å tenkja på dei nya h'anglene te 'an h'Anders i h'Anglevika, å rodde meg Gud i voll femti, seksti fabne ut på fjoren. Eg laga meg te ein forlæggane stor tøsjetygga, so dei kadla da sò i by'dn. Eg spytta på 'ne h'å ønskja go fiskjeløkka både for meg å hedne Kari.

Men du sku sjå snøra kor de korla seg ner igjøna sjøden du, å da sku væra goe fiskjemerkje da tenkde h'eg me seg.

H'eg 'adde inkje før tekje grunnmåle, då fekk eg eit rykj so eg fauk mesta utanbords, å då tenkde h'eg me seg — e da provianteringskommisjonen sin kveita so ligg her å har feita seg på rasjoneringane — å då fauk eg i framskoten å gjore ei smettingsknuta å nokre 'alstikk omkring stabnen, å lot da gå Gud ivoll ut gjøno fjora, å va mest kóbmen i 'avsnød.

Da bar utøve forbi Fodlesøy, dar so dei kristelege folkje bur, å so vende da trent øve fjora forbi Lambholmen, Færøyne, Ballholmen, å utøve te Bratholms-flune å då tenkde h'eg me seg — »e da no da me da at svine beit på tøsjetygga mi, so lyt ho fløtna op her på flune.«

Jau, ka hende du!

Dar kóbm nåke op i sjøden, so h'eg 'eve set i blane sò i by'dn at dei kadla for perimeriske, h'å då skjynde eg, at da va ein h'undervannsbåt so tøsjetygga mi va råkja bortatt i.

Å dar kóbm eit tårn upp or sjøden, å tre fire karar so vinka og gestekulera te meg. Då eg kóbm burt te breisia retta dei jevolvera, so dei kadla da for, mot meg å dei skravla te meg »vass i dass å dass is vass å dass is grose hause.«

Då sa eg at dass is vass å vass is dass å da heve eg nøgden tå heime. Eg tenkde karane var trengde å peika sorette te h'Anglevika.

Då karane hadde akkedasa seg imydlo ein stund, sa dei »Bratholmen.«

Då tenkde eg me seg at karane vilde ha tak i brednevin, men då sa eg at da va slutt me brednevine i Bratholmen, for no hadde Bergens kommune laga ei tausongjefabrikk dar.

Men då ble da liv i karane å dei akkedasa å sa »vondersjøn dass is libe, å dass is klaine metjen.«

Då skjynde eg at ditta va karar so 'adde vore i bydn før, me dei tyske skarane, å no vil dei fretta kor da sto te me jentane sò i Bratholmen, nett da va da dei ville ha greie på.

Då dei fekk øga på palemorten mi, vidle dei 'andla me meg, å då fløtna svine meir upp, h'å dei opna ei klaffa på sio, så va so stor så brokaklaffa já 'an h'Anders i h'Anglevika, å dar slengde eg palemorten å blalyren inn i svine.

Men eg visste inkje ore tå da før svine dokka ner å dei 'adde meste suga meg te seg, å da bar utigjøna fjoren. »Haskil, no kjeme du i 'avsnød« tenkde eg me seg, for eg hadde inkje løysa på snøra so va fast i h'undervannsbåta.

Men då fauk eg i framskåten å kappa snøre me 'ysekniven, å da va da siste eg såg te tyskarane.

Basten.

1934.

Man stredes som vanlig om paven sitt skjegg,
og grinere malte sin fanden på vegg.
Med svartsyn vi startet, med grå pessimisme
vårt utsyn var broget som maler-kubisme.
Men dagene, ukene, måneder gikk
og svartsynsberegningen? — ja den slo klick.
Der byggedes, tryggedes, bergenserne hyggedes
uten at solen av svartskyer skyggedes.
Slik blir vårt billed, litt ussett men sandt,
når vi skisserer det året som svandt.

1935.

Henimot årsskiftet lysnet det litt,
rørighetskrefter fikk mer appetitt.
Taler og framferd i alleslags dont
øinet et lysskjær i nær horisont.
Tiden gav svartsynet lys overhaling,
nu skal der virkes, ja nu blir det maling!
Farvne lysnet, hvite, gule, røde,
svartsynet visnet hen og døde.
Svinne skal knugende blytunge kvaler,
fremtid skal lysne for alle som maler.
Og vi står sammen i solskinn og blest,
nyåret startes med lyssinn og fest.
Malerisk pryder jo damene laget,
hjertelig fyllte av ønsker for faget:
Måtte det nye, det gryende år
bringe oss lykke og bedrede kår.

L i m - m a n n e n .

Svennegilde.

Standsfølelsen var meget utviklet hos håndverkerne i den senere middelalder, og selv om denne følelse blev overutviklet gjennem laugenes avsperring som stater i staten, så hadde den dog betydningsfulle og gode sider som gikk tapt da håndverkerne mistet sine faglige privilegier.

Håndverkeren skulde være en ærlig mann som gjorde det til en æressak å utføre solid håndverksarbeide.

Både mester- og svennelaugene førte streng kontroll med at deres medlemmer utførte laugsmessig arbeide, således at ingen bragte skam over standen.

Fuskere som manglet den nødvendige utdannelse og dyktighet kunde ikke trenge sig inn i faget.

Alt dette er kastet overbord med den følge at de fleste håndverk idag ligger som seilslitte skuter uten styring.

Den gode standsfølelse blandt håndverkerne reiser sig idag mot dette og selv statsmaktene begynner å forstå at noget må gjøres som kan endre forholdene i håndverket.

Former vi våre krav således at der ikke gjøres urett mot nogen går håndverket uten tvil en bedre tid imøte.

En våken håndverkerstand, kjernen i den produktive

middelstand, har bedre betingelser enn de fleste andre til å korrigere samfunnsutviklingens trykkfeil.

Et ledd i arbeidet for håndverkets gjenreisning er den høitidelige overrekkelse av svennebrevene, således som det også var hevd før i tiden.

De unge håndverkere blir et minne rikere, som styrker den faglige ansvarsfølelse og ansporer til videre utdannelse.

Den 13. desember 1934 var høitidighetene henlagt til bystyresalen på det gamle rådhus under presidium av politimester Selmer, Bergens ordfører, høiesterettsadvokat Leif Michelsen samt Begens Håndverks- og Industriforenings formann, bakermester H. Smith Sivertsen.

Sangforeningen, ledet av sin inspirerende dirigent, Kristian Svenkerud, åpnet og avsluttet høitideligheten med sin sang.

84 nye svenner fikk sitt brev utlevert

Men som vanlig var det malerne som dominerte med 14 svenner eller mer enn det dobbelte av noget annet fag. —

Efter utdelingen var de nye svenner innbuddt til svennegilde i Håndverkerforeningens festsal, hvor A. Nor-

dahl med vanlig god fantasi hadde komponert og malt et bakgrunnsteppe for anledningen.

Bordene bugnet av pølser og stuinger, og jomfruer svevet omkring med ny forsyning eftersom fatene tømtes. — Fire malermestre var utnevnt til kjøgemestre med Basten som oldermann. Deres ansvarsfulle hverv var det å holde kranene åpne på den lange rekke Hansa-fat, som var opstillet på podiet, og fylle ølkrusene som i stadig strøm returnerte fra svennene.

Oldermannen for kjellermestrene fremtryllet minner fra gamle Bergen. Da han går ned til politimesteren og ganske enkelt sier: »Gokveld meister! E du bra te helsen idag?« — da blev jubelen faretruende — og politimesteren moret sig ikke minst.

Konditor Trygve Reimers fortalte minner fra sin svennevandring med det lune og charmerende talent som han har fått i vuggegave, og vi forsøker annet steds å gjengi noget av det han fortalte.

Håndverkerforeningen har all ære av svennegildet som forhåpentlig blir en årvisse tradisjon som vil bygge og verne om det gode håndverk.

Svennevandring 40 år tilbake.

Konditor Trygve Reimers fortalte under svennegildet om sine vandringsår og nedenfor gjengis noget av det jeg kan erindre:

Svennevandring tilfots fra land til land var før i tiden et vanlig ledd i håndverkerutdannelsen, og man lærte noget nytt i sitt fag hvor man kom.

Disse vandringer gav samtidig personlig berøring med fremmede folkeslags yaner, skikker og tanker, og for den som reiste med åpne øyne var det en skole i livsvisdom og menneskekunnskap som ingen fagskole kan erstatte.

Efter 1 års arbeide i Berlin var vi tre venner som tok vandringsstaven fatt våren 1895.

De to andre var en bokbinder fra Stavanger og en snekker fra Bergen.

Skal man ha virkelig utbytte av en sådan vandring må man bare ta med det som kan pakkes i ryggsekken og aldri slå om sig med penger eller gi intrykk av at man har midler i reserve.

Man må være nøisom, fekte sig frem fra dag til dag — arbeide litt her og der — overnatte i det grønne, i en løe eller i herberge eftersom det faller sig. Dette er et velsignet ungdomsliv som gir rike minner for livet. —

Skal man ha held med sig må man følge de gamle skikke som en uskrevet lov.

En smed eller baker taler ikke til mesteren på samme måte som en snekker eller slakter.

Man går jo fra sted til sted og spør mestrene i sitt fag om der kan bli arbeide en dag eller mer.

Blir det avslag får man vanlig et opmuntrende ord og en lommeskilling, som hjelp til den videre vandring, som det var upassende å si nei til.

Var man heldig fikk man gjerne et måltid mat hos mesterfrouen, som jo selv kunde ha en sønn på vandring.

Vi gikk fra Berlin syd og vestover Tyskland til Köln og fulgte Rhinen sydover til Stuttgart.

Heldigvis fikk jeg ikke arbeide før jeg kom til Bonn. Jeg sier heldigvis, fordi vi ønsket oss sydover og hadde beregnet sommeren som en eventyrlig ferie.

Under vandringen hadde vi ofte glede av hjemlige sanger, og en som var særlig god å gå i takt etter begynner med: »Min bestefar en menneskeeter var. —«

En stor fordel ved fotreiser er det at man får se de eiendommelige byer utenfor de større trafikklinjer.

Det er beundringsverdig hvorledes man har bevaret så mange av disse små kunstferdige håndverksarbeider, som, uten å genere det nye, ved sin enkle smakfullhet forteller om hvad håndverkerne før i tiden kunde frembringe. Mange av de fritthengende gateskilter var rene kunstverker.

Vi besøkte også »Bloksbjerg« og nøt den herlige utsikt over det skogrike Härzen.

Det var jo her trollkjerringer på sine kosteskaft og all annen djævelskap var fra, og da vi fortalte at vi mange ganger var ønsket til »Bloksbjerg« både av lærlere og andre skikkelige folk hjemme i Norge, da kan dere tro vi lo alesammen.

Endelig slo vi oss til ro i det herlige Bonn hvor jeg arbeidet resten av året og senere drog jeg til Wien.

På hjemturen næste vår droges jeg etter mot vandrelivet og hadde en herlig tid alene over det nordøstre Schweiz. Det er min erfaring at jo lenger syd man kommer hos de tysktalende folk jo bedre passer det for oss nordmenn.

Det var en eventyrlig tid og hvert nytt sted bragte ny faglig viden, og når vårsolen varmer kribler det ennu i blodet ved tanken om disse vandreår.

Dette blir bare en svak gjengivelse av hvad hr. Reimers fortalte, og tilslutt henstilte han til de unge at de ikke måtte gro fast hjemme, men at de såsnart forholdene etter tillot det, reiste ut for den videre utdannelse i sitt håndverk.

Den sterke hyldest etter foredraget vidnet om en takknemlig tilhørerskare.

Kvinnen.

Mel.: „Dukken Lise“.

Ja, alt ifra skjønn-jomfru Evas tid
har kvinnene vært yndig og lett,
der har været en kamp om og evig strid
hvorledes hun skulde gå klædt.

Vær med på spøken,
munter og glad —
Eva gikk nøken,
bare et blad.
Adam han sa da,
morgen og kveld:
»Eva, du er da
grei likevel.«

Og tidene gikk, hun fikk klær på kropp
var flettet av liljer og siv. —
Sitt hår hun begynte å sette op,
med charme hun snørte sitt liv.

Eva blev yndig,
Adam blev bang.
Eva var syndig
mangen en gang.
Chic hun sig klædte,
morgen og kveld, —
Adam sa dette:
»Greit likevel.«

Men siden er mangen en Eva født,
og moden har skiftet så skjønt,
en dag skal et skjørt være lyserødt,
den næste skal det være grønt.

Lange — ja tro det,
den som begrep,
høieste mode,
helst med litt slep.
Bred over baken,
følte sig vel,
men hovedsaken:
— grei likevel.

En sommerdag var det, og meget tørt,
en dame hun fikk den idé,
å klippe endel av sitt lange skjørt,
tilsynে kom da hennes kne.

Og denne smukke
aldrende fé
hun blev en dukke,
fager å se.
Mannfolk blir klegger,
kysser med smell,
herlige legger,
— grei likevel.

Og etter en mode kom da istand,
— nei damene var ikke bøs —
de vilde være lik en almindelig mann,
idéen kom fra en småtøs.

»Alt dette dingel«,
ropte hun frekk,
»vi vil ha sjingel,
håret skal vekk«.
Mannfolk beklaget,
ja det var vel,
men hun behaget,
— grei likevel.

Om mennene så'n i den første tid
forbander, besverger alt nytt,
hun bruker sitt våben: blir sot og blid,
og dermed er mannen kaputt.

Skål da for henne —
damenes skål,
for de kan tende
elskovens bål.
Korte eller lange
skjørter ikveld,
vid eller trange,
— grei likevel.

Mannen.

(Da mannen alltid har vært en betydningsfull pendant til kvinnen, har vi ikke kunnet undgå den fornøielse å sidestille dem i våre spalter.)

Mel.: »Pål sine høner.«

Jorden blev til og i selvsamme stunden verket var fullendt, stod *Adam* på plass. Fikk sig en Eva og begynte fra grunnen: snart kom der sønner og døtre en masse. Kvinnen slet — og mannen var herre. (Nu er det ofte litt omvendt, dessverre!) Makten beholdt han — men bry har det voldt ham. Det var ikke lett å forsvare sin rett.

Tidene skiftet og Feminas antall økte og økte tillands og til vanns. Da blev der rift om det svinnende »mann tall.« Retten og kravet til kvinnen blev *hans*. Sikkert og sant hvad mange bebuder: »Tidenes menn vil bli tidenes guder.« Elske og svike, fordømme og like — Alt kan gå an, når en bare er *mann!*

Så var det plutselig kvinnen forkynte: hun vilde tjene sitt underhold *selv*. Kravet om likhet med mannen begynte. Slutt — absolutt — med det huslige stell. Ingen mann var lenger nødvendig. Kvinnen var *kvinne* og fri og selvstendig. Å love — går flott nok, men holde det — smått nok. Si hvad De vil, men en *mann* må der til!

Kvinnen kan prate — men se resultatet: Yrket tiltross vil hun dyrke sin mann. Sannheten vinner, og tusinde kvinner søker og finner et hjem — om de kan. En gang vil hun sikkerlig lære: *Hjemmet er kvinnens* og der bør hun være. At mannen blir *faren* til fremtidens baren.....Det er en rett han ei taper så lett!

La oss til slutt etter denne tirade heve vårt glass for den omstridte mann. Takke fordi han så trutt tok sig av det krevende hverv å befolke vårt land. Tider går — og mangt skifter ramme, han blir dog evig og alltid det samme: driver sitt spill med det mot som må til, — for han »kan hvad han gjør — og han gjør hvad han — vil!«

Friskt humør!

Mel.: Høie nord.

FRISKT HUMØR er en skatt som vi alle evig trenger det er verd en masse penger er metall med høi karat. Det er det som løfter verden så vi over tåken ser, hele ferden får et eget festlig skjær!

FRISKT HUMØR må der til i det dagligdagse strevet, får du det — straks blir du hevet selv i kun et enkelt smil. Rist dig kraftig nogen ganger om iblandt det går litt trått, enkle sanger hygge kan ditt lille slott.

FRISKT HUMØR bær det frem, for det slipper at betales, la det hedersgjesten kalles både i og rundt hvert hjem. Det forskjønner arbeidslivet, gir det et fornøiet preg, sol blir givet som gjør allting til en lek.

FRISKT HUMØR ja til fest det selvfølgelig er hjemme, syng kun — uansett hvad stemme, det er plikt til siste rest. Festen løfte kan humøret og humøret løfter fest, vi kan gjøre lykke her, hver enkelt gjest.

FRISKT HUMØR her er fritt, sådan lyder nu parolen, ingen furting under solen, bytt det om med kvirrevitt. Leve sangen, kvinnen, druven, leve solskinnsvarm kulør, fest i stuene, la den eie friskt humør!

*Et godt
og farverikt
nyttår!*

1879

JACOB JACOBSEN grunnla så langt tilbake som i 1879 Norges første fabrikk for fremstilling av lakker. Fabrikken som bærer navnet ALNA CHEMISKE FABRIKKER, har senere ved alltid å bygge på innvundne erfaringer, utviklet en lakk-kultur som setter den i stand til å leve nettop den kvalitet innen hver enkelt gren av lakkfabrikasjonen som erfaringen forteller er den beste.

En ALNA-LAKK kan De være sikker på.

Forlang derfor hos Deres farvehandler

ALNA

LAKKER OG FERNISSE

Sangerturen til Stavanger.

Da Håndverkersangerne i pinsen atter en gang sang sig inn i Stavangernes hjerter, var det en overraskelse for oss at himmelens sluser dernede lot sig åpne meget mer enn vi er vant til i Bergen.

Nedenstående epistel fra en av sangerne er et levende vidnesbyrd om i hvilken grad det våte element blev bestemmende for samlivet og festgleden i den ellers tørlagte by:

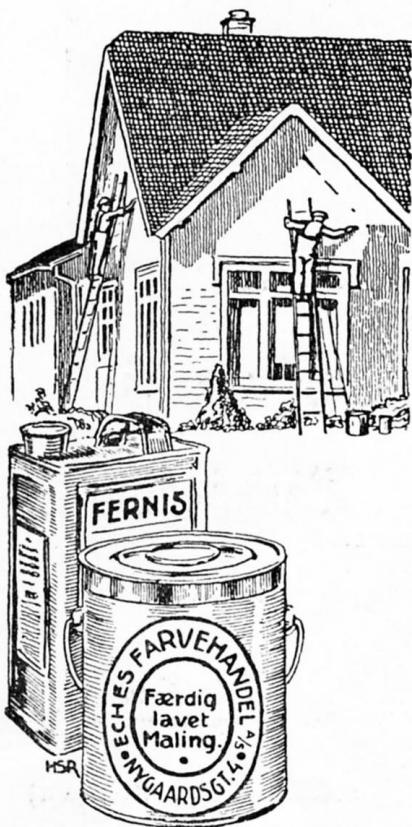
Som det vil være »Sandpapir«s lesere bekjent var Håndverkersangerne invitert til Håndverkerlandssangerstevne (et ufyselig ord) i Stavanger pinsen 1934. Et utmerket tiltak, men det var ikke fritt for at der meldte sig en del skepsis ved tanken på at det var en forbudsby som stod for arrangementet. En ugrunnet frykt. For dem som kjente Stavanger og stavangerne visste jo at det er bare i Domkirken og på politistasjonen at man ikke kan få det rette festens flidium. Det lot forresten til at en hel del av de tilreisende ikke kjente Stavangerne og deres fabelagtige evne til å lage fest, for frem av de forskjellige kufferter dryssedes der ved utpakning på hotellene de mest eksklusive merker innen sitt slags, Jonny Haig, Doctor's special, Jonny Walker, Marie Brisard, Hennesy, Linje, Gammel Løiten o.s.v. i et utall så man kunde tro det var gjestene som skulde beverte vertene og ikke omvendt. Jeg vet ikke om nogen av dere malermestre har vært på café i Stavanger under et sådant stevne. Det er en ganske

liketil affære. Man går inn og forlanger en kop kaffe med kaker, tar op sin lille medbrakte, skåler for verten og synger »Helan går», hvorefter verten sier (hvis han altså er av den rette sort med sans for toner): »Herlig gutter, synge dere en sån nydelig sang til, rive eg i en dram,« hvorefter man flytter inn i »privaten« for å gå hele registeret igjennem, både Helan, Halvan, Kvarthen og Tersen. Som sagt en ganske liketil affære.

Apropos, stevner i Stavanger, så vil jeg få lov å anbefale »Sola« til avholdelse av Malermestrenes næste landsmøte, for det er vel der som ved alle andre møter, at der er en del som absolutt ikke kan holde snuten sin igjen, og da er »Sola« akkurat stedet. Der plases fornuftigvis alle talerne, både de offisielle og dem som på forhånd gjør opmerksom på at »de har noget de gjerne skulde ha sagt« i en sal for sig, men de mere normale mennesker blir plasert i rum som ligger så pass langt borte at de ikke blir genert av talernes ordflom. — Aldeles ideelt, sett fra en sulten deltagers synspunkt.

Bergenssangerne gjorde sig som sedvanlig bemerket. For det første sang de Stavanger-sangen uten at nogen hadde bedt dem om det, og for det andet sang de den så godt at stavangerne måtte innstudere den på nytt for å få det rette »tak« på den. — Ja, den Svenkerud, han får det til.

Efter det svære strev og all den »underholdning«,

ZINKHVIDT
TITANHVIDT
EMALJELAKKER
FERNISSE
PENSLER
AADREVERKTØI
TAPETER
LINOLOEUM
ALT I GODT UTVALG

Forsøk våre varer,
undersøk våre priser.

Eches Farvehandel A/s
NYGAARDSGATEN 4

både offisielt og privat der nede, skulde man tro at sangerne vilde sove sig hjem igjen til Bergen, men »takk skal du ha», hvem kan stoppe en bergenser når han først er kommet i farten. Efter den opdiskingen der var ombord i sangerskibet den natten opper igjen, har der sikkert vært mer i sangernes kufferter enn det jeg nevnte før. Undertegnede blev i allfall svimmel av synet, eller kanskje det var av sjøen, og gik og la sig.

Amatøren.

Eksredaktøren jubilerer.

For mange år tilbake overtok Ole det ansvarsfulle hvert å opdrage »Sandpapir Nr. 1« til å stå på egne ben, og vi er ham takk skyldig fordi han ledet bladet uskadt gjennem de mange barnesygdommer.

Da den nuværende redaktør tok jobben trodde han i sin enfoldighet at Ole falt for aldersgrensen og gikk av med pensjon. Men det var hans største feiltagelse, ti allerede dagen etter at Ole gikk av som redaktør kjøpte han bil for sin optjente gasje, og han ble bare 50 år nu nyttårsaften mange år senere.

Det er tegnet i stjernene at Ole er forut for sin tid, og allerede dagen etter han var født begynte han på sitt annet år.

Han har nedlagt et utrettelig arbeide for å øke sine nettoinntekter, et følgeverdig eksempel for statsmakten, som også har gitt ham sin største utmerkelse. Thagaard har nemlig utnevnt Ole til grossist av høieste klasse, således at han kan kjøpe sine materialer til laveste produksjonspris uten fordyrende mellommenn. —

Han vil derved kunne slå alle sine konkurrenter av Marken og Laksevåg, og styret har derfor under overveielse å henstille til Trustkontrollen at alle foreningens medlemmer utnevnes til grossister således at vi kan konkurrere på like fot.

Ole har lovet å anbefale dette andragende og ønsker oss velkommen etter.

Vi sender ham idag vår hilser og vår hyldest i anledning 50-årsdagen med takk for det arbeide han har nedlagt for »Sandpapir« og foreningen.

Vi er overbevist om at Ole fremdeles vil holde sig et skritt foran i utviklingen, således at han ved næste milepel ikke bare kjøper til grossistpris, men at han selv overtar fabrikasjonen av alle de materialer som brukes i en malerforretning.

Vår økonomiske kartlegger.

Kassereren gransker medlemmenes hjerter og nyrer med større omhu enn det øvrige styre. Efter månedlige rapporter kan han stille diagnosen over økonomiske forkjølser og andre symptomer som påvirker organismen og mentaliteten hos den enkelte malermester.

Vi har utnevnt Lars Aasen til vår *doctor economicæ*, og selv lægeføreningen tør ikke protestere. Han har evnet å kartlegge vår økonomi i stort format således at vi med ett eneste blikk kan se stillingen, og det er særlig gledelig at restansene svinner.

Han er mer stillferdig i ordskiftet, enn når han synger, fordi han har drukket av visdommens beger, og derfor letttere forstår at motstridende meninger kan ha hver sin del av det virkelig rette.

Når det festskrift foreligger som du Lars utarbeider til sangforeningen »Freia«s 50-årsjubileum, bør du overrekke et eksemplar til »Sandpapir«.

Du er selvskrevet til gjenvallg næste år, men da vil det skje enstemmig.

»P. Z.«

**»Pauli
Zinkhvitt**

er nu

norsk

og kvaliteten like god -
om ikke bedre - enn før.

Gjør et forsøk og vi
garanterer at De blir
tilfreds.

FABRIKANT:

NORSKE ZINKPRODUKTER A/S

OSLO

»P. Z.«

Syng hurra, så det i salen doner!

Mel.: „Skal vi være glad“.

Atter er den skjønne kveld oprunden
at vi samles skal i festlig lag,
glad i hele natt til morgenstunden,
kiv og allslags vrøvl på døren jag.
;,: Grip kun bare gleden,
ikke vær beskjeden,
der er nok til alle som vil more sig ikveld. ;,:

Våre damer skaffer himmelsk glede,
beil til henne når det passer sig,
når med henne du i valsen treder
gå kun trøstig på, se slik som mig.
;,: Blomstene så skjønne,
bladene så grønne,
plukk dem bare du, der kommer alltid fler igjen. ;,:

Farvesymfoni, musikkens toner,
gyllen spartel glatter allting ut,
syng hurra så det i salen doner,
alle gleder vi oss som en brud.
;,: Syng om alt som godt er,
bort med alt som rått er,
lös på alle bånd og gi dig gledene ivold. ;,:

La oss holde fast ved vår forening
selv om der er frafall nokså stort,
det må være våres felles mening
stifterne en takk, godt arbeid gjort.
;,: La oss disse hedre,
de er for oss fedre.
Tøm et glass for nutid og for fremtiden, hurra. ;,:

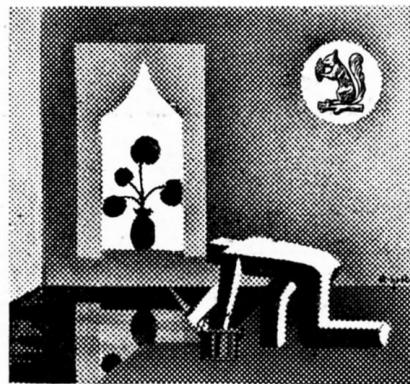
Vær nu ikke for alvorlig
om det ikke går som det var smurt,
solskinn kommer nok, så det blir vårlig,
der er nok av dem som tar det surt.
;,: Flauge tider glemmes,
gleden ikke hemmes,
løft ditt beger og din panne, syng et høit hurra. ;,:

Bestyrelsen skal også ha et nummer
før de til sitt nye arbeid går,
håper at de aldri tar en slummer,
men arbeider for vårt felles kår.
;,: Alltid arbeidsglede
så de selv kan kvede,
hip hip hip hip hip for oss et langt hurra. ;,:

Våres økonom vi høit beklager,
han må løpe rundt til Per og Pål,
mette våre ønsker, våre maver,
la oss derfor drikke hanses skål.
;,: Samlaget du eier
derfor godt du greier
til å skaffe dig og oss en glad og munter kveld. ;,:

Loffen.

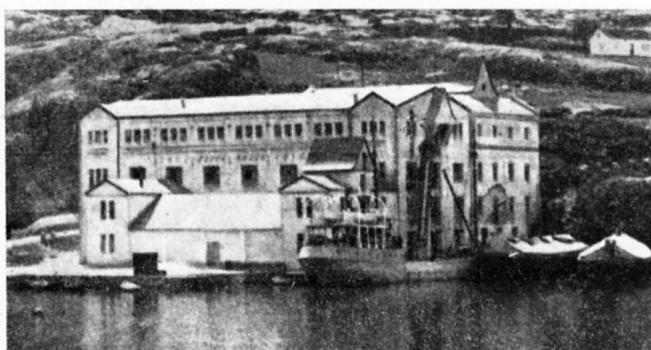
**Ingen lakk på jorden
står over den fra NORDEN**

**I nordens barske klima,
i vår og sommersol
bruk Nordens gode farver,
— husk Nordens Japonol. —**

Medlemmer av Bergens Haandverks- og Industriforening sender sine
beste ønsker for det nye år til venner og forbindelser landet over.

H. SMITH SIVERTSEN Bakermester.	HALFDAN HANSEN Malermester.	O. E. NÆSS Malermester.	IVAR UNSGAARD Malermester.
JULIUS SANDEM Fabrikkeier.	SIGURD TOLLEFSEN Malermester.	M. S. RASMUSSEN Blikkenslagermester.	CONRAD MICHELSSEN Malermester.
N. M. BERVEN Bakermester.	ALF JOHANESSEN Malermester.	HANS B. FASMER Fabrikkeier	A/S BRØDRENE LARSEN Elektrisk Verksted
ROLF SUNDT Direktør.	EDVIN ANDERSEN Malermester.	INGV. HAMRE Fabrikkbestyrer.	SIGV. DANIELSEN Fabrikkeier.
A. FØRDE Byggmester.	A. ØVRETVEDT Byggmester.	NICOLAI HELDAL Malermester.	SIGMUND DANIELSEN Glassmester.
SIGURD OLSEN (C. Brandt) Bundtmakermester.	H. KLOS Tobaksfabriken »Victoria« A/S	A. SCHEI Malermester.	M. ANDERSEN Malermester.
AAGE HORN Sekretær i B. H. & I. F.	J. H. NÆVDAL A/S Byggmestre	J. ELLINGSEN Malermester.	RASMUS HANSEN Malermester.
K. T. FINCKELSEN Urmakermester.	JOH. YRI Byggmester.	A. B. LARSEN Malermester.	J. O. HENRIKSEN Malermester.
J. SOLBERG HANSEN Optiker.	ANDR. DYRDAL Byggmester.	OLUF LARSEN Malermester.	R. A. HENRIKSEN Malermester.
OLAF INGEBRIGTSEN Malermester.	JOHAN NICOLAI NIELSEN Overkontrollør.	ALFRED BASTIANSEN Malermester.	CHR. M. VESTRHEIM A/S Mek. verksted og rørleggerf.
INGV. IVERSEN Malermester.	C. ZACHARIASSEN & SØN Malermestre.	M. LØTVEDT Malermester.	HALDOR EIDE Byggmester.
LARS AASEN Malermester.	O. L. LUNDE Malermester.	TRYGVE ISAKSEN Malermester.	TRYGVE REIMERS Konditor.

TØSSE MØLLE

PR. BERGEN

BJØRNEOLJEN
er en ren linolje. - Trustfri.

**Smidig, lett at stryke,
tørrer hurtig.**

*Anbefales av de ledende
firma i malerbranchen.*

Fremstilles av

A.s Bjørn — Tøsse Mølle

Sigurd Tollefsen, vår mangeårige varaformann, er det vanskelig å gi et levende bilde av gjennem skrevne ord. Han må nemlig opleves. Han har nemlig ikke utpreget svake sider som kan bli gjenstand for lett-ferdig behandling i »Sandpapir«s spalter. Dertil er han for ærlig og solid i alt sitt virke. Det er vel også disse gode egenskaper som har gjort ham til eneher-sker over malerarbeidet på »Det Bergenske« med landets største ruteskibsflåte.

Hans malerarbeide kan beundres på alle verdenshav. Tenk bare på »Stella Polaris«.

For 13 år siden hadde jeg en apekatt som het »Stella« men den kan ikke sammenlignes med »Stella Polaris«.

Dette skib er nemlig ikke uten grunn betegnet som havenes dronning, og selv om Sigurd ikke har æren for dette alene, så er det dog hans opgave å holde skibet i fin form, for en høi »standard of life«, en reklame for norsk håndverk i turisttrafikken på alle hav.

Derfor nytter det heller ikke om en agent tilbyr ham »likeså god lakk« til billigere pris.

Farver og lakker blir nemlig omhyggelig gransket på hans materialprøveanstalt før de finner nåde for hans øie og sendes ut på arbeide.

Når tegneren har gitt ham en sigar med »Bergenske« bekjente skorsteinsmerke som mavebelte, da er ikke dette etter Sigurds ønske. Det byr ham nemlig imot å tende en sigar før han har fjernet mavebeltet og alt som smaker av reklame.

Allerede dette gir et innblik i varaformannens personlighet og vi kunde fortelle meget mer. Sigurd vil selvfølgelig protestere og si at det er overdrivelser, men vi vet bedre.

Da han ikke ønsker kongens fortjenstmedalje, og ikke liker offentlig ros vil vi nødig risikere å få ham til uvenn og setter derfor punktum ved dette.

Trontale ved malermestrenes 15. ordentlige familiefest 19. januar 1935.

Kvinner og menn!

Vårt forhold til de fremmede kolleger har alltid vært vennskabelig, men vi ligger i stadig kamp med de hjemlige kolleger, outsidere, arkitekter og autoriteter.

Fiskeriene har i det forløpne år gitt et magert utbytte da der i stort omfang blev fisket i rørt vann med agn som duftet av bakevje og andre bakveier.

Mange fikk stor fangst, men prisen blev dårlig grunnet eksportvanskhet.

Derimot har importen fra provinsen tatt sig betydelig op, og det har vært et kronår på outsidere.

Akerbruk og fédrift forsorges ifølge lov om lønnsomhet på håndverkets bekostning. Det skal dog bemerkes at malermestrene i det forløpne år har avlet de største poteter i landet.

I handel og sjøfart seiles ennå de gamle ruter lørdag og søndag.

Utenlandske tapeter, av antikk verdi, som nu er i spikke, haves ennå på lager.

I det forløpne år er der gjort store fremskritt til opplysningens fremme.

Der er nu bevilget 3 millioner kroner til Norges Handelshøiskole, som det endelig er besluttet skal bygges på Ulrikkens topp, da det viser sig at de andre høiskoler ligger for lavt. De første kull kommer til høsten fra Svalbard. Videre kan det nevnes at Veterinærhøiskolen vil bli bygget på Dyrteigen, således at det kan bli et flott og kostbart anlegg. Til grunnfond vil der først bli igangsatt stor premiedslakting av dertil egnede dyr.

Ifølge lov vil der fra 20. januar bli opkrevet linoljeavgift à 10 øre pr. kg.

Det som blir tilovers når utgifter til administrasjon og kontrollbetjening er dekket vil bli tildelt arbeidsledige malere. Likeledes vil der i det nye år bli åpnet mange nye veier for næringslivet. Staten vil herefter

overta og vedlikeholde alle veier, deriblant også de næringsveier som er lønnsom.

I toll- og tullvesen er der ansatt flere tusen nye funksjonærer, bl. a. i melkecentraler, fiskecentraler og margarincentral.

Sykhus og sanatorier er overbefolket således at det blir nødvendig å gå til betydelige utvidelser av fengsler og dårekister.

I samtlige norske byer vil Vinmonopolet bygge tidsmessige komplekser hvor der til utsalgene blir knyttet arrestlokale og alkoholistanstalt.

Vi vil fortsette denne utvikling med fast hånd og vil således snart kunne se frem til den tid da vi kan skaffe arbeide iallfall til det halve Norges befolkning i de innretninger der.

Som en nasjon i stadig vekst vil vi således snart kunne brødfø også den annen halvdel av landets befolkning, og vi er overbevist om at også dere er samstemmig i vårt ønske når vi uttaler:

»Bevar oss for våre venner!«

I fortrøstning om at alle gode krefter og håndverkere vil samles i arbeidet for landets vel ber vi Dere om å ha et øie til økonomenes gjerning og erklærer herved Bergensmalernes 15. ordentlige familjefest for åpnet. —

Gitt på Håndverkernes hus den 19. jan. 1935.

Laboremus Rex.

*Et godt nyttår
fra først til sist
ønskes alle våre kunder.*

SCHØYENS LAKFABRIK, Stavanger

Anbudsinndbydelse.

I anledning malernes landsmøte i Bergen 1936 skal Håndverkernes monumentale amfianlegg på Engen kunstnerisk smykkes med friser som fremstiller malerfagets og stilartenes utvikling fra de eldste tider til idag. Hver tidsalder skal fremstilles i tidsegen stil med de dengang benyttede farvestoffer og bindemidler.

Amfien består av 21 horisontalt løpende felter.

De historiske friser utføres på hvertannet felt. De mellemliggende felter, som utføres i en nedstemt farveskala, spektralt anordnet, skal utføres i solid silikat-teknikk, fortrinsvis av norsk fabrikat. Anbud ledsaget av komplett utkast innleveres den 29. februar i vanlig kontortid.

Fagskolelærere kan ikke delta i konkurransen for egen regning.

Det faglige utvalg.

T. 4

ALLE MALERE HELLER

til den opfatning at når det gjelder
malerolje er der ingen som styrker
og herder malingen som Tenaxoljen.

OSLO & KEMISK FABRIK MONOPOL BERGEN

Vi benytter anledningen til å ønske
våre kunder et godt år.

A & KEMISK FABRIK MONOPOL

Værvarsling og nyheter 1935.

JANUAR:

Orkan fra Konsul Børsgate dreiene til Haukelandssmuget.

Utsikter: Ekstraordinær generalforsamling, »Stigende Fond« arbeidskomité utsender S. O. S. og redningsskøiten »Sandpapir« sendes til undsetning.

FEBRUAR:

Sydøstlig storm rundt Handelshøiskolen.

Utsikter: Håkon og Rasmus trekker sine legater og tilbud tilbake og malerarbeidet utføres av Handelsdepartementets funksjonærer.

MARS:

Østlig »Storm« med skiføre i Oslo.

Utsikter: Osloavdelingene arrangerer hopprenn for landets avdelinger. Bye seirer med et hopp på 90 m., men litt ustø.

APRIL:

Delvis skyet og mildvær.

Utsikter: Høieste priser på malerarbeide premieres og lovfestes ved kongelig resolusjon.

MAI:

Kuling fra nord med snøkaver ved »Smålongeren«.

Utsikter: Stor demonstrasjon av malermestre, hvor det kreves at akkordsummen på »Murhjørnet« innbetales til Malermestrenes forening.

JUNI:

Vekslende vær med solskinn og regn.

Utsikter: Malermestrene inviteres til skjærgårdstur med Vestlandske Farvehandels motoryacht til »Solstråleoen«.

JULI:

Stille, varmt og høi temperatur.

Utsikter: Malermestrene tar fellesferie til Olden og fordriver tiden med fellesbadning, laksefiske og kirkegang.

AUGUST:

Kuling fra syd, sydvest, tåke og regn.

Utsikter: Vedlikeholdschefen optas som æresmedlem og kun de høieste anbud blir antatt.

SEPTEMBER:

Lett bris fra Sukkerhusbryggen til Oldernes.

Utsikter: Høst og takkefest på »Oddheim« hvor formannen trakterer med øl, pølser og pølter.

OKTOBER:

Sterk kuling fra »Dokkebakken« og »Tampen«.

Utsikter: Viseformannen innkaller til medlemsmøte hvor formannen refererer en meddelelse fra Nordbye og Marum at de for eftertiden ikke vil gi veiledning i malerfaget og kun handle med malermestrene.

NOVEMBER:

Stille, tåket og rimfrost.

Utsikter: Økonomen innkaller styret for å få bevilgning til oppussing av punchebollen med tilbehør for at alt kan ta seg godt ut til generalforsamlingen.

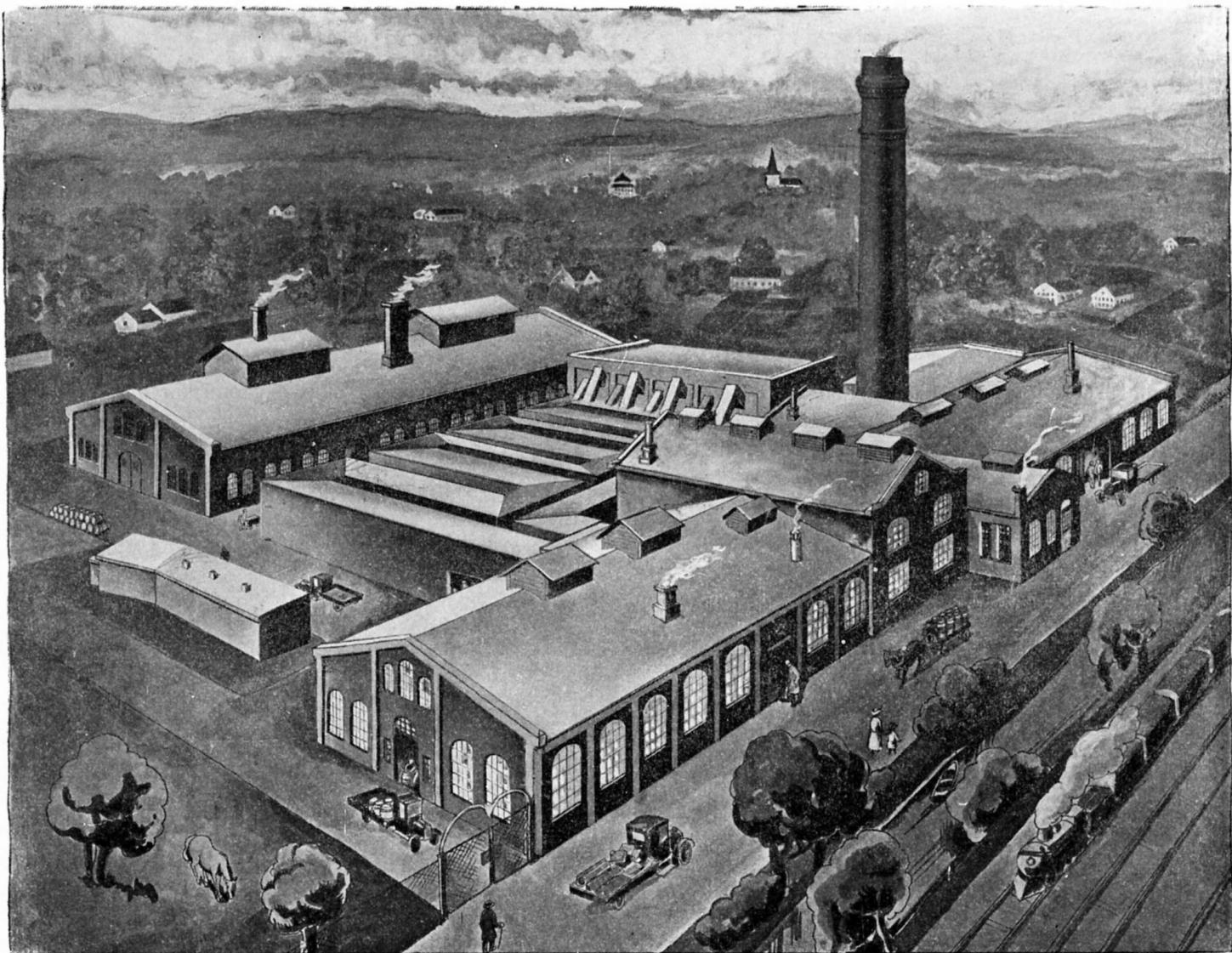
DESEMBER:

En skypumpe beveger sig fra Oldernes mot Håndverkerforeningen.

Utsikter: Generalforsamlingen innkalles og sekretær og kasserer ber på det innstendigste generalforsamlingen om å bli gjenvalet. Stor uro i forsamlingen. Formannen må klubbe til ro. Edvin børsliger med å meddele at han er varamann som revisor.

Wasserfall.

Landets mest ansette
malermestre bruker

ZINKHVITT

fra

Den Norske Zinkhvidtfabrik

Natt-telegrammer.

Fra vår korrespondent i Oslo:

Ifølge tidligere bemyndigelse fra Stortinget er det i statsråd sent igåraftes vedtatt at all øket eiendomsverdi som skyldes anlegget av den nye jernbane til Nordland, skal sikres for samfundet ved en grunnskyld til staten som til enhver tid skal utgjøre 4 % av den således økede jordverdi.

Den enkelte jordeier hindres derved i å kapitalisere følgene av samfundets utvikling, så privat gevinst og staten kan på naturlig måte forrente de store anleggskapitaler som ofres til samferdselens fremme.

Ved en sådan grunnskyld vil ingen kunne hindre landets opdyrkning ved å holde dyrkbare vidder ute av markedet i spekulitative øiemed ved overkapitaliserte salgspriser. Der utarbeides kongelig proposisjon om at de statsinntekter, som grunnskylden gir, skal medføre en tilsvarende reduksjon i de skatter som nu er en direkte byrde på arbeidslivet i jordbruk, håndverk, industri og andre næringer.

Hvad andre sier.

»Morgenavisen« skriver idag:

Innførelse av grunnskyld langs Nordlandsbanen betegner gjennembruddet av en sund tanke i vår statspolitikk, som vil medføre friske linjer i arbeidslivet både på land og i by. Der vil snart merkes en større selvhjulpenhet hos våre næringer således at de ikke i den grad som nu er avhengig av bankenes nåde.

Det var Bergens kommune som først banet vei for den nye tid, da den etter henstilling fra håndverksstanden har fritatt bygninger fra eiendomsskatt ved å legge denne helt over på grunnverdien.

At denne skatt er fjernet fra byggeindustriens arbeidsprodukter har allerede medført stor nedgang i arbeidsledigheten innen denne betydelige næring.

Samtidig har skatteforhøyelsen på grunnverdi medført at betydelige arealer er kommet i markedet til priser som står i rimelig forhold til bruksverdien.

KJØP NORSKE RULLEGARDINER

Rullegardinfabrik - decorations-, skilt- & reklameverksted

Prisbelønnet:

Stockholm 1866 — Kjøbenhavn 1872 — Drammen 1873
Kristiania 1883 — Skien 1891 — Bergen 1898

JOHAN D. ECHE & SØN RASMUS HANSEN A.s — Etableret 1838

Telegrafadr.: „ECHE“s, Bergen — Nygaardsgt. 29

Telefon 6403

A/s VESTLANDSKE FARVEHANDEL

En gros — Telefon 4335

Nordre Muregård

STORT UTVALG AV MALING — LAKKER OG VERKTØI

MINERALITMALING

for utvendig mur-, puss- og betonflater.
Mineralitmalingen gir en vandtæt flate og
beskytter muren mot fuktighet og frost.

MINERALIT EMALJEMALING

for alle indvendige flater og for ethvert underlag. Mineralit Emaljemalingen er hurtigtørrende, lukturi og vaskbar. Et strøk i almindelighet nok, derfor en meget billig maling. Guldmedalje Trøndelagsutstillingen 1930.

ECLIPSEMALING

Vakre dekorative farver for alle indendørs formaal. Kan bl. a. benyttes paa gammel tapet.

Alle disse produkter er norske og fabrikeres kun av

A.s OSLO MØRTELVERK - Bestum pr. Oslo.

*Kjap norske
Kvalitetsvarer*

Følgende telegrammer ankom like før bladet gikk i pressen:

»Til Malermestrenes Forening i Bergen.

Det er med glede jeg tilstiller Deres forening min hjerteligste kollegiale takk og hyldest for den velvilje De i de senere år har vist mig og mitt folk ved å sende mig Deres utmerkede »Sandpapir Nr. 1«.

Dette blad synes å være ett av de få lyspunkter i det mørke som idag ligger truende over folkenes liv.

»Sandpapir Nr. 1« har ikke vært uten innflydelse på den endring i mine økonomiske gjenreisningsplaner som nu vil finne sted.

Håndverkerstanden må bli den faste klippe i vårt folk og ikke minst malerstanden bør innta en fremskudt stilling. Det er mig en fornøielse å betro Dem dette, og idet jeg ber Dem hilse samtlige deltagere i Deres familiefest

forblir jeg Deres kollegiale
Hitler.«

»Til Malermestrenes Forening i Bergen.

Da jeg i de senere år har hatt anledning til å lese Deres utmerkede »Sandpapir Nr. 1« er jeg ikke mer så overbevist om at den vei som Karl Marx har anbefalt, vil bringe vårt folk den lykke som jeg har forespeilet mig.

Jeg begynte min livsbane som maler, og føler mig fremdeles åndsbeslektet med malerne i Bergen.

Send mig for ettertiden Deres »Sandpapir« og jeg vil være Dem megen takk skyldig.

Motta mine beste ønsker i anledning familiefesten.

Med kollegial hilsen
Martin Tranmæl.«

*Et godt og lyst
fifanhvitt år
ønskes alle våre kunder.*

Titan Co A/S
Fredrikstad

Vel bekomme!

Det er en skikk, som vel neppe er
av de tomme,
at etter måltidet ønskes der:

»Vel bekomme!«

Men det er svært når riktig mett man er,
å gå omkring og ønske hver især:

»Vel bekomme!«

Da nu vårt måltid ved dette bord
just er omme,
så synger derfor vi høit i kor:

»Vel bekomme!«

Men er der dem som ennå ei er mett,
og dem, som aldri kan blive det:

»Vel bekomme!«

Og når imorgen du vekkes op
av en tromme,
som hele dagen ei sier stopp —
velbekomme!

Når du da intet annet middel har,
så kan du sige til dig selv, min far:

»Vel bekomme!«

Malmö-Krittet

med hosstående varemerke er fra gammel tid velkjendt i Norge. Høieste grad av *renhet, hvithet, dekkraft og smidighet.* 99 % kullsyrret kalk.

Eneste slemmede kritt av svensk råvare.

Aktiebolaget **Kritbruksbolaget i Malmö**

En Iur Maler

forstår meningen med den gamle sannhet:
„*den som kjøper billig, kjøper som regel for dyrt*“.
Derfor velger han kun den *beste lim*, som
blir *billigst i bruk*, nemlig:

Kongshavn prima lærlim

— den *norske* malerlim. —

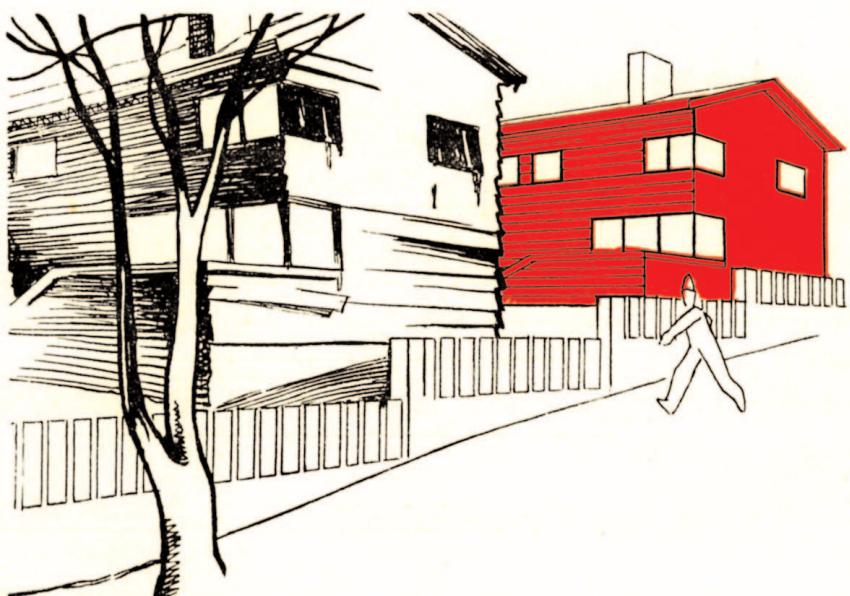

Vi ønsker malerne et godt nytt år!

Kongshavn Lim- & Gelatinefabrik

Hans B. Fasmer

»SANDPAPIR NR. 1«

Bruk oljen som spesielt er fremstillet
og avpasset for norsk klima

Be om oljen som fagfolk har
foretrukket i 2 generasjoner

Lilleborg's
KOKTE LINOLJE
Libolin
GJØR MALINGEN FIN

KJØP NORSKE TAPETER!

Vi vil i år bringe en mængde nyt i moderne og vakre mønstre og farver til alle priser.

VALLØ TAPETFABRIK

VALLØ pr. TØNSBERG

Telegr.adr.: Tapetfabriken, Tønsberg

Telefon: 803 TØNSBERG

DEN NORSKE SANDPAPIRFABRIK VALLØ

Fabrikerer Sandpapir i fortrinlig kvalitet
Støtt norsk industri - Bruk vort Sandpapir

Telegramadresse:
SANDPAPIR, TØNSBERG

Telefon:
803 TØNSBERG

Vereenigde van der Burg's
Japanlak Fabriken

Rotterdam

Verdenskjendte
lakker og fenisser

Representant og lager for Norge:

GEORG LUND

Trøndergt. 9 a - OSLO

Arabin

(Tørklister)

til ethvert bruk:

Tapetsering
Linoleumspålegning
Bokbinding
Posefabrikker

Eskefabrikker
Papirfabrikker
Kartonasjefabrikker
Reiseeffektfabrikker

Skofabrikker
Rotasjonspresser
All slags etikettering
etc.

*Til samme bruk fremstilles også
flytende plantelim til laveste priser.*

REPRESENTERT VED
K. A. ZINKE
BERGEN — Tlf. 3979

Norsk Plantelim
OSLO

NIKOLAI M. NIELSEN & SØN A/S

FARVEHANDEL

STRANDGATEN

MALERMESTRE! Kjøp hos os alle sorter **Malervarer, Sandpapir
Kvistelak, Pimpsten etc.**

Hos Guldsmed H. HALDORSEN

ELDORADO

vil De altid finde et pent og rikt utvalg i
Guld-, Sølv og Pletvarer

passende for alle anledninger.

MODERNE FORLOVELSESRINGER

Den bedste hvite Emaljelak

kjendes ved sin høje glans og fuldstændige hvithet, ligesom den i tørreevne overtræffer ethvert andet fabrikat.

Albolin superior, egnar sig både for indvendige og udvendige arbeider og viser efter fuldstændig tørkning en flade der er hard og blank som porselæn.

Underarbeidet maa være godt utført og helt hvid for at Albolin, superior, skal vise maksimum af hvithet og fin flate.

Efter at den første lakering er tør og avslepet, kan man lakere nok en gang.

Enefabrikant:

FÄRG & FERNISS FABRIKS A.-B.
STANDARD
TRELLEBORG

